

Benemaal Kaukaasia maaga: kuni 2 naela eest 25 kop., 2 kuni 7 naela 45 kop., 7 kuni 12 naela 65 kop. 2) Ohu-Siberis: Turkestani Transkaspia kuberm. ja Turgai maakonnad kuni 2 naela eest 45 kop., 2 kuni 7 naela 85 kop., 7 kuni 12 naela 1 rubl. 25 kop. 3) Hommilu-Siberis: Jenisei, Irkutski ja Jakutski kubermongudes, Amuri ja Transbaikali maakondades, Primorskaja Sabahul saarega ja Kwantungi maakonnad kuni 2 naela 65 kop., 2 kuni 7 naela 1 rubla 25 kop., 7 kuni 12 naela 1 rubla 85 kop. Vastide eest, mis üle 12 naela kaaluvad, saab iga naela eest järgmist maksu võetud: kuni 500 werstani 5 kop. — 500 kuni 1000 werstani 10 kop. — 1000 kuni 2000 wer. 20 kop. — 2000 kuni 3000 wer. 25 kop. — 3000 kuni 4000 w. 30 kop. — üle 4000-da wersta 35 kop. Kwitungi eest ei saa maksu võetud. Kui post postiti peal saduma läheb, maksab postivõttisid saatjale kwitungi ettenäitamise peale post bina wälja, aga ainult siis, kui hind saatmise juures üles on antud; lihtvõttide eest, mille hind mitte üles antud pole, ei wõetata postivõttisid mitte. Hinnapaki juures peab pealkiri „Канво“ (hinnaline) seisma ja hind terwetes rublades tähtedega üles tähendatud olema. — Vastid, mille hind üle 500 rubla kannab, ei wõeta postiti peal mitte wasta.

Kahakirjade eest, mille juures „Денежно на руб.“ adressi peale tuleb kirjutada, maksetakse: a) kaaturaha: 7 kop. loodi pealt omamaal ja 10 kop. loodi pealt wäljamaale, b) kinnitamise raha: kuni 10 rublani 10 kop., 10 kuni 100 rublani 25 kop., iga juuretutewa 100 rubla pealt 15 kop.; — wäljamaale iga Benemaa piiriäärse maadeke, nimelt Sakjamaale, Austria-Ungria maale, Türgi-maale ja Rumänimaale iga 112 rubla 50 kop. pealt 4 kop., iga teise maadeke 10 kop.

Waktraha võib kirja sees jaata kuni 9¹/₂ kop., hõberaha kuni 4 hõderubla ja 95 kop., ja kuldraha kuni 30 rubla; raha peab aga nõnda paberi sõde pandud olema, et ta ilkuda ei anna. Kadumainemise korral maksab kroonu kwitungi ettenäitamise peale läte jumma wälja.

Postisaadetused sõjemaalmeise teel on lubatud Saksa-, Austria-, Helweetsia-, Prantsuse- ja Belgia-maale järgmistes summades: 216 marki Sakjamaale, 254 krooni Austriale ja 266 franki Prantsuse-maale ja Helweetsiale. — Kätesaamise tulud on iga 10 rubla pealt 10 kopikat saadetawast summast. — Saadetawad summad Sakjamaale peawad üles antama markides ja penningites, Austriale kroonides ja hellerides, Prantsuse-maale ja Helweetsiale frankides ja santimides.

Telegrammid. Telegrammi sõnumite maks on kahetugune: a) põhjustatd, b) maks iga sõna eest. Põhjustatd terwel Benemaal on 15 kop. Maks iga sõnu sõna eest on 1) linnades 1 kop. 2) igaske Europa-Benemaa kohta, Soomemaale ja Kaukaasiale 5 kop. 3) Asia-Benemaa 10 kop.

Stempelmarginid. 5-e kopikaline stempelmark tuleb panna: kwitungi peale, millest kwoiteerija oma nime läbi kirjutab; 10-ne kopikaline stempelmark dokumentide ja allike peale, kelle wääritus kuni 50-ne rublani tõuseb, ja ka kuni 80-ne tehewälgeisse kontoraamatute peale, kelleste wõla peal wõetud kaupade sõdeskirjutatud saab; 15-ne kopikaline stempelmark sellisilge-kaardi peale; 60-ne kopikaline stempelmark palwekirjade, sündimise- ja ristimise tähtede ning attestatide ja laebuskirjade peale igaske kohuske. (Wastuse tarwis tuleb weel teine 60-ne kopikaline stempelmark palwekirjale juure lisada. 1-be rublaline stempelmark on wõltskirjade ja testamentide j. n. e. peale panna.

Maalt linna.

„Wõtku tont seda talupoja elu!“ ütles Lepiku Saan tuppja sõsese astudes ja Läti-lätit warnale pandes. „Orja kui loer, maksa teistele tibakele töö eest werisi hinda ja see, mis sa müüd, mis sa põllust saad, ei maksa midagi!“

„Saan, mis sa siis nii pahandad, mis sul jälle äpardust on olnud!“ küsis perenaene Mari lahkesti, kes wõti tagas istudes töö seisma oli jätnud ja sõsese astujale mehele armsasti otja waatas.

„Äpardust! Kas seda äpardust puudus on. Hobune löppis ära — 150 rubla moka. Lehma wedasime lauda taba warest ja rontade sõddaks — 50 rubla jälle jää, nüüd lähen linanatulkest mis suure töö ja hoolega puhtaks haritud, linna wiima, ja sõh sulle, nende eest maksetakse sulle 25 rubla, mõtle, paljalt kakskümmeendwiis rubla kaal! Mii see asi enam ei lähe. Pere tabab, lapsed tahawad, ise tahame, kust seda sõil wälja wõtta!“

„Sah, nii see ju on. Tead ju isegi, lina on ju tänawu odaw, mis sääi siis nüüd nõnda surjustada, kannatame ära. Ega rasta aastale wend ei ole. Tulewal aastal ehk paraneb sõil, saame rohkem saaki põllust, ja hinnad tõusewad ehk ka!“ seletas Mari, sülgas näpu pääle ja hakkas uuesti lõnga wärtnasse weeretama.

„Sul ikka need hääd lootused, sul see wana uust südames, ehk paraneb sõil, wast muutuwad ajad, wast tõusewad wilja- ja lina hinnad! Kust nad tõusewad, nad langewad alatasa. Müü odre, müü ruffid, mis sa sääilt saad? Märused kopikad, muud midagi. Sa sulastele ladu rublasid wälja, mitte kümneid, waid sadasid ja siisgi ütlewad nad, et peremehel on hääl elu, tal talu ja maa lää!“ lausus Saan wihaselt ja istus laua äärde.

„Suuli!“ hõikas perenaene. „Too liha ahjust lauale ja muretse kapiist kõrwalissi ta, peremees tahab süüa!“

„Mis weel süüa wõit olla, mu hing on selle talu elu pääle nii täis et —“

„Ah jäta nüüd järele,“ julges Mari ta lauset katkestada, „ega linnasgi parem pole elada!“

„Parem on muidugi kui siin. Tead sääil turu ääres Laumetsa Karla. Wäata kuis ta wõerastemaja ja teemaja joosseb, muudkui wõtub tahe läega raha wasta. Kus meie seda näeme. Mis sa saad oma wõinapast, kui sa turule lähed? Paar rubla närafat üle tahe sõlme